

Publicerad 2010-01-29 22:42 av Marlboroman/Hg

I poeters sällskap ligger den...

Till Eva

Tänk om jag kunde fånga

dig till livets mysteri.

Att visa dig det dolda,

okända – det du aldrig sett.

Förkorta alla långa

stunder som du är i.

Och skydda dig från alla icke tålda

hugg emot din taburett,

Ack, låt mig Eva

bära dig till nya dagar.

Till solens sken

och ängars doft.

Låt mig ge dig ett nytt leva

till en värld där ingen klagar

Där ingen är för sen

och inget minne blott är stoft.

Tänk om jag kunde fånga

dig till livets mysteri.

Att visa dig det dolda,

okända – det du aldrig sett.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marlboroman/Hg med Poeter.se id #10616 innehar upphovsrätten